

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău
Judecător: O. Țurcan
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Ciugureanu, A. Minciuna, L. Popova

Dosarul nr. 2ra-994/17

Î N C H E I E R E

14 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Maria Ghervas, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Valentina Burunciuc,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Valentina Burunciuc împotriva Irinei Ganenco, intervenient accesoriu Petru Ciolan, privind constatarea faptului lezării dreptului la viața privată, a dreptului la inviolabilitatea domiciliului, interzicerea activității de prestare a serviciilor medicale, recuperarea prejudiciu moral, încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de avocatul Ludmila Stoianov în interesul lui Valentina Burunciuc și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 aprilie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 17 septembrie 2015, avocatul Ludmila Stoianov în interesul lui Valentina Burunciuc a înaintat cerere de chemare în judecată, concretizată la 14 aprilie 2016, împotriva Irinei Ganenco, intervenient accesoriu Petru Ciolan, privind constatarea faptului lezării dreptului la viață privată, a dreptului la inviolabilitatea domiciliului, interzicerea activității de prestare de către Irina Ganenco a serviciilor medicale în casa de locuit nr. 72/3 din str. Albișoara, mun. Chișinău, încasarea din contul Irinei Ganenco a sumei de 20 000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral și recuperarea cheltuielilor de judecare a cauzei în mărime de 4 900,00 lei.

În motivarea acțiunii înaintate reprezentantul reclamantei a indicat, că prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20.02.2007, casa de locuit nr. 72/3 din str. Albișoara, mun. Chișinău, a fost partajată între foștii soți Petru Ciolan și Valentina Burunciuc, în folosință comună rămânând curtea și terenul

aferent casei de locuit și alte părți componente ale bunurilor imobile, asupra partajării cărora instanța nu s-a expus.

Menționează reclamanta, că din informațiile deținute, Petru Ciolan a transmis pârâtei Irina Ganenco cu drept de folosință spațiul locativ ce i-a revenit după partajare, în care aceasta desfășoară activitate profesională de prestare a serviciilor medicale, fiind vizitată zilnic de aproximativ 50 de copii împreună cu părinți, pacienții fiind în așteptare în curtea casei.

Indică reclamanta, că de multe ori s-a pomenit cu vizitatori nedoriți în antreul locuinței sale, care fac dezordine în curte, menționând că au fost și cazuri în care i-au dispărut bunurile, situație ce încalcă, în opinia sa, dreptul acesteia la viață privată și la inviolabilitatea domiciliului.

Invocă reclamanta, că la organizarea activității în bunul imobil aflat în proprietate comună pârâta nu a solicitat acordul coproprietarului, și respectiv acțiunile ultimei îi creează disconfort și îi încalcă dreptul de proprietate.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 22 aprilie 2016, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Valentina Burunciuc împotriva Irinei Ganenco, intervenient accesoriu Petru Ciolan privind constatarea faptului lezării dreptului la viața privată, a dreptului la inviolabilitatea domiciliului, interzicerea activității de prestare a serviciilor medicale, încasarea din contul Irinei Ganenco a sumei de 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, recuperarea cheltuielilor de judecată în mărime de 4900 lei (f.d.238, 242-245, volumul I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017, a fost respins apelul declarat de avocatul Ludmila Stoianov în interesul lui Valentina Burunciuc și a fost menținută hotărârea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 22 aprilie 2016 (f.d.27, f.d.28-35, volumul II).

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 17 martie 2017, în termenul prevăzut de lege, Valentina Burunciuc a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017 și trimiterea cauzei la o nouă rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurenta a indicat că decizia recurată este nemotivată, că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, a aplicat eronat normele de drept material, a dat o apreciere incorectă probelor din dosar.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în

care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Valentina Burunciuc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actului judecătoresc recurat.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera recursul declarat de Valentina Burunciuc ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Valentina Burunciuc se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Maria Ghervas

Ion Druță